UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Questiones spiritualis [con]uiuij delicias preferentes, super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

In die ascensionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70506

Visual Library

ſi aliquis nolens dimittere debi
ta ꝓximi dicat oratione͂ domini
cam. no͂ mentif. q̄uis hoc qđ di-
cit no͂ ſit veru͂ quo ad ſua͂ ꝑſona͂.
eſt tn͂ veru͂ q̄tuȝ ad ꝑſona͂ eccl'ie
extra qua͂ eſt merito ⁊ ideo fru-
ctu oratio͂is caret. Aliqui tn͂ pec
catores q̄n̄qꝫ parati ſunt debito
rib⁹ ſuis remittere. et ideo ipſi
ora͂tes exaudiu͂f. ſm illud. Eccl'.
xxviij. Relinq̄ ꝓximo noce͂ti te. ⁊
tunc deꝑcanti tibi pctā ſoluenf.

In die aſce͂
ſionis dn͂i eſt
euangelium.
In illo tp̄e.
Recu͂bentib⁹
vndeciȝ diſci
pulis ⁊c. mar
ci. xvj. Cir-
ca qđ poſſunt
diſputari ſequentes queſtiones
Primo vtru͂ co͂ueniēs fuit xp̄m
aſce͂dere in celu͂. ¶ Scđa vtrum
aſcenſio xp̄i fuerit nobis vtilis.
⁊ noſtre ſaluti fructifera. ¶ Ter
tia vtrum co͂ueniat chriſto ſede-
re ad dexteram patris.

Ad primaȝ
queſtioneȝ ſic
procedif. Et
videtur ꝙ no͂
fuerit conue-
niens chriſtuȝ
aſce͂dere in ce
luȝ. ¶ Primo
ſic (iij. ſen. di.
xxij. q. iij. ar. j. q. j. ad. ij.) In chri
ſto non eſt niſi duplex natura. ſcȝ
diuina ⁊ humana. ſed ſm diuina͂
natura͂ chriſto non co͂uenit aſce͂
dere localiter. cu͂ ipſe ſȝ ꝙ deus
ſit vbiqꝫ. nec ſm dignitate͂. cu͂ di
uinitas proficere non poſſit. nec
iterum ſm humanam ſm locu͂.
quia ipſe de celo non deſcendit.
Dicitur aut͂ Joh. iij. Nemo aſce͂
dit in celum niſi qui deſce͂dit de
celo. nec ſm dignitatem q͛ glo
ria ſua poſt reſurrectionem glo
rioſam non creuit. ergo videt͛
ꝙ chriſtus non debuit aſcende
re in celum. ¶ Scđo ſic (iij. ſen.
q. lvij. ar. j. ad. ij.) De qđ mou
mouetur ꝓpter aliquid melius
ſȝ in xp̄o no͂ fuit meli⁹ eſſe i celo
q̄ in terra. nihil enim accreuit
bi per hoc ꝙ fuit in celo. nec q̄
tum ad animam nec q̄tu͂ ad cor
pus. ergo videtur ꝙ non fuit co͂
neniēs chriſtu͂ aſcendere. ¶ Ter
tio ſic. chriſtus filius dei huma
nam naturam aſſumpſit ꝓpter
noſtram ſaluteȝ. ſed magis fuiſ
ſet ſalutaris hominibus ꝙ ſem
per conuerſaretur nobiſcum in
terris q̄ eius abſentia. ergo vi
detur ꝙ non fuerit conueniens
chriſtum aſcendere in celum.
¶ Quarto ſic (ex. iij. ſen. di.
q. iij. ar. ij. q. iij.) Si chriſt⁹ aſce͂de
re debuit videf ꝙ ſtatim poſt re
ſurrectione͂ aſce͂dere debuit. q̄a
aſce͂ſio ſua eſt exe͂plar alioꝝ
ctoꝝ. ſȝ alij ſcti poſt reſurrectio
ne͂ ſtatiȝ futura͂ corpoꝝ aſcenſio
ergo xp̄s ſi aſcendere debuit de
buit ſtatim poſt reſurrectione͂
aſce͂dere ⁊ no͂ differre vſqꝫ ad

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dies. ¶ In oppoſitū eſt euange-
lium preſens. vbi dicit. Dñs qui
dem ieſus aſſumpt⁹ eſt in celuz.
¶ Rñdeo dicēdū ſub certis con
cluſionibus. Prima concluſio.
Cōuenīēs fuit xp̄m in celū aſcē
dere. Iſta ꝯcluſio eſt in ſimbolo
vbi dicitur. Aſcēdit ad celos. et
Joh. xx. dicit. Aſcendo ad patrē
meum ꝛ patrē veſtrū. Scđo ſic.
(vt habetur. iij. par. q. lvij. ar. j.)
Locus debet eſſe ꝓportionatus
locato. xp̄s aūt per ſuam reſur-
rectionē vitam immortalē ꝛ in-
corruptibilē inchoauit. loc⁹ aūt
in quo nos habitamus eſt locus
generationis ꝛ corruptiōis. ſed
locus celeſtis ꝛ locus incorru-
ptibilis. nō fuit ergo cōueniens
ꝙ xp̄s poſt reſurrectionē mane-
ret in terris. ſed ꝯueniēs fuit ꝙ
aſcenderet in celū. Ubi nota ꝙ
(vt habet. iij. ſen. diſt. xxij. q. iij.
ar. j. q. j.) aſcendere in celū fuit
congruū ipſi xp̄o ꝛ nobis. Xp̄o q̄
dem. q2 omne id qđ ad gloriam
pertinet debebat ei. vnde cū ce-
lum empireū ſit locus cōgruus
glorie. cōueniens fuit vt ad illū
locum aſcēderet. Nobis autem
congruū fuit q̄tum ad tria. Pri
mo vt nos quaſi in corporalem
poſſeſſionē induceret celi quam
nobis precio ſui ſanguinis eme
rat. Scđo vt ipſe ſpem noſtram
ad celū erigeret. q2 duz humanā
conditionē ſideribus importa-
uit credētibus celū poſſe patere
monſtrauit. vt dic leo papa. Ter
tio vt iam xp̄m non ſm carnē cō
gnoſcentes ſpiritualiter tantuz
ei cōiungamur vt ſic idonei effi-
ciamur ad dona ſpiritusſācti ac
cipienda. ſm illud p̄s. Aſcēdēs
in altū dedit dona hoib⁹. ¶ Se-
cunda cōcluſio. Xp̄s aſcēdit ſup
omnes celos Iſta ꝯcluſio habet
ad Eph. iiij. Aſcendit ſuper oēs
celos vt adimpleret oia. Iſta cō
cluſio ratione ſic ꝓbatur. (iij. p.
q. lvij. ar. iiij.) Quāto aliqua cor
pora perfectius participāt diui
nam bonitatē tāto ſunt ſuperio
ra corporali ordine q̄ eſt ordo lo
calis: ſed inter oia corpora etiā
glorioſa. corpus xp̄i maiori re-
fulget gloria. ergo ꝯueniētiſſi-
mum fuit ꝙ ſit ſuper oia corpo-
ra conſtitutū in alto. Et ideo ſu-
per illud ad Eph. iiij. Aſcēdens
xp̄s in altū. dico. loco ꝛ dignita-
te. Attendite tn̄ ꝙ (vt habet. iij.
par. vbi. ſup. ad p̄mū ꝛ ſcđm. et
iij. ſen. diſt. xxij. q. iij. ar. iij. q. j. ad
p̄muz ꝛ ſcđm.) nō dicit aſcēdiſ-
ſe ſuper oēs celos ꝙ extra celū
empireū ſit. ſed q2 in altiſſimaz
partē celi empirei aſcendit nec
in aſcēſu ſuo fuit aliqua diuiſio
facta celorum. q2 q̄uis de natu-
ra corporis non ſit ꝙ poſſit eſſe
in eodē loco ſimul cum alio cor
pore. poteſt tamen deus hoc fa-
cere per miraculū: ꝙ in eodem
loco poſſent eſſe ſimul. ſicut fe-
cit: vt corpus xp̄i clauſo vtero
beate virginis exiret. ꝛ ꝙ intra
nit ianuis clauſis ad diſcipulos
vt dicit gregorius. ¶ Tertia cō
cluſio. Xp̄s aſcendit propria vir

tute in celum. Iſta cõcluſio ptz
ex illo. Yſa. lxiij. Iſte formoſus
in ſtola ſua gradiẽs in multitu-
dine fortitudinis ſue. Pro cuiꝰ
concluſionis vera intelligentia
eſt notãdũ ꝙ. (vt habet. iij. par.
vbi ſup. ar. iij.) in xp̃o eſt duplex
natura ſciliꝫ diuina et humana.
Unde ſm vtrãqꝫ naturaꝫ poteſt
accipi duplex virtꝰ eius. ſed ſm
humanã naturam poteſt accipi
duplex virtus xp̃i. Una quidem
naturalis que procedit ex prin-
cipijs nature. ⁊ tali virtute ma-
nifeſtum eſt ꝙ xp̃s nõ aſcendit.
Alia aũt virtꝰ in humana natu-
ra eſt virtus glorie. ſm quã xp̃s
in celum aſcendit. cuius quidẽ
virtutis ratio ex pte anime glo
rificate aſſignatur ex cuius re-
dundantia glorificatur corpus
vt dicit Auguſtinus ad dioſcor.
Erit enim tanta obedientia cor
poris glorioſi ad animã beataꝫ.
vt ſicut augu. dicit. xxij. de ciui-
tate dei. vbi volet ſpiritus ibi
erit protinus corpus. Decet aũt
corpus glorioſum ⁊ immortale
eſſe in loco celeſti vt dictum eſt.
⁊ ideo ex virtute anime volẽtis
corpus xp̃i aſcẽdit in celũ. Sic
ergo xp̃s aſcendit propria virtu
te. Primo quidem virtute diui-
na. Secundo anime glorificate
mouentis corpus. ꝓut vult. Nec
obuiat huic cõcluſioni. ꝙ aſſum
tus dicitur in euangelio. qꝛ (vt
habet. iij. par. vbi ſup. ad p̃mũ.)
ſicut xp̃s dicitur ꝓpria virtute
ſurrexiſſe. ⁊ tamen eſt ſuſcitatꝰ

a patre. eo ꝙ eſt eadẽ virtus pa
tris ⁊ filij. ita xp̃s ꝓpria virtut
aſcendit in celum. ⁊ tamen a p
tre eſt eleuatꝰ ⁊ aſſumptꝰ. Q
rationes in oppoſitũ. Ad p̃ma
rñdetur ꝙ aſcẽdere ⁊ deſcẽde
poſſunt dici ꝓpria. ⁊ ſic ſigna
motuꝫ localẽ. vnde nõ cõueni
xp̃o ſm diuinam naturã ſed ſ
humanã. ſm quam deſcendit a
inferos. hic deſcenſus fuit ſ
animã. ⁊ aſcẽdit localiter ad c
los ſm aĩm ⁊ corpus ſimul. Di
tur etiam metaphorice aſcen
re ⁊ deſcẽdere. ⁊ ſic xp̃s dici
deſcendiſſe ſm diuinã natur
inq̃ꝛtum ſe exinaniuit form
ſerui accipiens. Phil. ij. ⁊ inq
tum per nouum effectũ fuit
in anima. ſm quẽ ante nõ fuer
aſcẽdiſſe aũt q̃ꝛtum ad notic
alioꝝ. Similiter q̃ꝛtum ad h
manã naturã aſcẽdit ſm ꝙ e
tatus eſt ad gloriã reſurrecti
nis ⁊ noticiã populoꝝ. Deſcẽ
aũt ſm paſſionis ignominiã
autem dicit. Nemo aſcendit
ſi qui deſcendit ad perſonã re
rendum eſt. cui ſm vnam na
ram cõuenit deſcẽdere de ce
id eſt ſm diuinã. inq̃ꝛtuꝫ ſibi c
nem in perſona copulauit. ⁊ ſ
aliam ſciliꝫ humanã aſcender
¶ Ad ſecundam reſpondetur
fuit decentius corpus chriſti
celo q̃ꝫ in terra. Pro quo nota
lꝫ per hoc ꝙ chriſtus aſcẽdit
celuꝫ nihil ei accreuit q̃ꝛtum a
ea que ſunt de eſſentia glori
ſiue ſm corpus ſiue ſm anima

tū accreuit ei aliq̄d q̄tū ad loci
decentiā qd̄ eſt ad bene eſſe glo-
rie. nō ꝙ corpori eius aliq̄d aut
pfectionis aut ꝯſummatiōis ac
quireretur ex corpe celeſti. ſʒ ſo
lūmodo ꝑpter quandā decentiā
hoc aūt aliquo modo pertinebat
ad eius gloriā. ⁊ de hac decētia
gaudium quoddam habuit. non
quidē ꝙ tūc de nouo de hoc gau
dere inciperet quando in celum
aſcēdit ſʒ qꝛ nouo modo de hoc
gauiſus eſt. ſicut de re impleta.
vñ ſup illud p̄s. Delectatiōes in
dextera tua vſq̄ i finē dicit glo.
Delectatio ⁊ leticia erit mihi in
cōſenſu tuo humanis obtuſioni
bus ſubtractis. Vñ alexāder de
halis in tertio dicit. ꝙ nouū gau
diū poteſt dici quo ad nouā ſpe-
ciē gaudij. ⁊ quo ad numeꝝ gau
diorū. Aut poteſt dici nouū gau
diū ſolū. qꝛ eſt nouus modꝰ gau
dendi vel gaudij. Primo modo
non accreuit chriſto nouū gau-
dium. qꝛ de nullo gauiſus eſt in
aſcenſione de quo prius nō gau
deret. ſed ſcd̄o modo ſic. Sicut
dicimꝰ ꝙ cū fit deſcēſus a theo-
rica practice ad practicam expe
rientie nō fit deſcenſus a noto
ad ignotū. ſʒ ad notū alio modo
¶ Ad tertiā rñdeť negādo mino
reʒ. Et ratio eſt. qꝛ (vt habeť. iij.
p. q. lvij. ar. j. ad. iij.) lʒ p̄ſentia
corpalis chriſti fuerit ſubtracta
fidelibꝰ p aſcenſionē. p̄ſentia tū
diuinitatꝭ ipſiꝰ ſemp adeſt fideli
bus. ſm ꝙ ipſe dicit Matth. vl-
timo. Ego aūt vobiſcū ſum vſq̄
ad cōſummationem ſeculi. Qui
enim aſcēdit in celos nō deſerit
adoptatos vt dicit leo papa. Sʒ
ipſa aſcenſio xp̄i in celū qua cor
poralem ſui p̄ſentiam nobis ſub
traxit magis fuit vtilis nobis q̄
preſentia corporalis fuiſſet. vt
dicit ſanctꝰ thomas. vbi. s̄. Pri-
mo quidē ꝑpter fidei augmētū
que eſt de nō viſis. Vñ ipſe dñs
dixit Joh. xvj. ꝙ ſpūſſanctus ad
ueniens arguet mundū de iuſti-
cia ſcʒ eoꝝ q̄ non credūt. vt dicit
Auguſtinus ſup iohannem ipſa
quidem fidelium cōparatio infi
deliū eſt vituperatio. Vñ ſubdit
Quia ad patrem vado et iam nō
videbitis me. beati enim qui nō
vident et credunt. Erit itaq̄ ve-
ſtra iuſticia de qua mundus ar-
guitur. quoniam in me quem nō
videtis creditis. Scd̄o ad ſpei
ſubleuationeʒ. vñ ipſe dicit ioh.
xiiij. Si abiero et preparauero
vobis locum. iterum veniaʒ ⁊ ac
cipiam vos ad meipſum. vt vbi
ego ſum ⁊ vos ſitis Per hoc em̄
ꝙ humanam naturaʒ in celo col
locauit. dedit nobis ſpem illuc
perueniendi. quia vbi fuerit cor
pus ibi congregabuntur ⁊ aqui-
le. vt dꝛ Matth. xxiiij. Unde et
Michee. ij. dꝛ. Aſcendit iter pā
denſante eos. Tertio ad erigen
dū caritatis affectuʒ in celeſtia.
Vñ dicit apl's Coll'. iij. Que ſur
ſuʒ ſunt ſapite nō que ſuper ter
ram. Et qꝛ ſpūſſanctus amorem
nos in celeſtia rapiens. ideo dñs
dicit diſcipulis. Joh. xvj. expe-

dit vobis vt ego vadam. ſi enim
non abiero paraclitus nō veniet
ad vos. ſi autem abiero mittam
eū ad vos. qđ exponēs Augu. ſu
per iohannem dicit. Nō poteſtis
capere ſpiritū ꝙ diu ſm carnem
noſſe perſiſtitis xp̄m. xp̄o autem
aſcendente corporaliter nō ſolū
ſpūſſanct⁹ ſꝫ pater ⁊ fili⁹ illis af-
fuit ſpūaliter. ¶ Ad quartā rn̄de
tur negādo ꝯſequentiā. Et ratio
eſt. qꝛ lꝫ xp̄o reſurgente in vitaꝫ
immortalem ꝯgrueret locus ce
leſtis. tn̄ vſqꝫ ad aſcenſionem di
ſtulit vt veritas reſurrectiōis cō
probaretur. ad quā oſtendendaꝫ
oportuit ꝙ non ſtatiꝫ poſt reſur
rectionem aſcēderet ſꝫ diu cum
apoſtolis ꝯuerſaretur. vt ex ma
gna familiaritate omnis dubi-
tatio tolleretur qꝛ ſi tantū appa-
ruiſſet ſemel. potuiſſet videri ali
qua illuſio. ⁊ ideo pluries i illis
xl. diebus illis apparuit. Fuit
etiam dilata aſcenſio ad cōſola-
tionem diſcipuloꝝ qui de morte
chriſti ꝯtriſtati fuerant. Et ideo
dicit glo. Act. j. Sicut. xl. hore
fuerūt mortis chriſti. ita. xl dies
cum eis conuerſatus eſt poſt re
ſurrectionem. quia cōſolatio di
uina excedit triſticiam humanā
vt magis extendatur tempus cō
ſolationis ꝙ tribulationis. Qđ
autem arguitur de alijs ſanctis
non valet. quia alioꝝ ſancto-
rum non oportebit reſurrectio-
nem probari. quia omnibus ma
nifeſta erit ⁊ ideo non oportet ꝙ
differatur aſcenſio eorum.

D ſecūdā
queſtioneꝫ ſi[c]
proceditur. E[t]
videtur ꝙ aſce[n]
ſio chriſti no[n]
fuit nobis vti
lis ⁊ fructuo
ſa noſtre ſaluti ¶ Primo ſic. p[er]
paſſionem ⁊ deſcenſum ad infe
ros. omne impedimētū remot[um]
eſt. ⁊ ianua ꝑadiſi ꝑ paſſionē ap[er]
ta eſt. et ſimiliter ꝑ baptiſmū c[...]
celi aperti ſunt. ergo ꝑ aſcenſio
nem nihil nobis vtilitatis acc[re]
uit. ¶ Scđo ſic. xp̄s fuit cau[ſa]
noſtre ſalutis inꝙtū ſalutem n[o]
ſtram meruit. ſꝫ ꝑ aſcēſionem n[i]
hil nobis meruit. qꝛ aſcēſio p[er]
net ad premiū exaltationis. n[on]
eſt aūt idē p̄miuꝫ ⁊ meritū. ſic[ut]
nec via et termin⁹. ergo ⁊c. ¶ [In]
oppoſitū eſt illud Joh. xvj. Ex[pe]
di. vobis vt ego vadā. i. reced[am]
a vobs per aſcenſionem. ¶ [Reſpon]
deo dicendū. ꝙ (vt habet. iij. [p.]
q. lvij. ar. vj.) aſcēſio xp̄i fuit [fru]
ctuoſa. qꝛ cauſa quodāmodo [no]
ſtre ſalutis. Et hoc dupliciter.
Uno modo ex parte noſtra. a[lio]
modo ex parte ipſius. Ex part[e]
dem noſtra inꝙtum per ch[riſti]
aſcenſionem mens noſtra mo[...]
tum in ipſum. ⁊ qꝛ ꝑ ei⁹ aſcē[ſio]
nem vt in p̄cedenti q̄ſtione d[...]
mus. daret̃ p̄mo loc⁹ fidei. ſ[e]c[undo]
ſpei. tertio caritati. quarto e[tiam]
vt reuerentia noſtra augeret̃ [in]
ipſum. dū iam extimam⁹ eū no[n]
ſicut hoiem terrenū. ſꝫ ſicut d[...]

celeſtē ſicut apl's dicit.ij.ad Corinth.v. Et ſi cognouimꝰ ſm carnem xp̄m.mortalez ꝑ q̄d putauimus eū tantū hoīem.vt gloſa exponit.ſz nūc iā nō nouimꝰ. ¶ Ex parte autē ſua fuit cauſa noſtre ſalutis.q̄tum ad ea q̄ ipſe fecit aſcendēs ꝑpter noſtrā ſalutem. Et p̄mo q̄dē viā nobis ꝑparauit aſcēdēdi in celū ſm q̄ ipſe dicit ioh.xiiij. Uado parare vobis locum. Et michee.ij. Aſcēdet pandēs iter ante eos. Qz eñ ipſe eſt caput noſtrum oportet ⁊ illuc ſequi membra quo caput preceſſit Uñ dicit ioh.xiiij. Ut vbi ego ſum ⁊ vos ſitis. Et in hmōi ſignū aīas ſanctoꝝ quas de inferno duxerat in celum traduxit.ſm illud p̄s. Aſcendens in altū captiuā duxit captiuitatē. Scd̄o.qz ſicut pontifex in veteri teſtamento intrabat ſanctuariū vt aſſiſteret deo ꝓ pp̄lo. Ita xp̄s intrauit in celū ad interpellandū ꝓ nobis vt dr̄ ad Heb.vij. Ipſa enim rep̄ſētatio ſui ex natura hūana quā celo intulit.eſt quedā interpellatio ꝓ nobis.vt ex q̄d deꝰ humanā naturā ſic exaltauit in xp̄o.etiaz eoꝝ miſereat ꝓ quibꝰ filiꝰ dei dr̄ humanaz naturā aſſūpſiſſe. Tertio vt in celoꝝ ſede quaſi deus ⁊ dn̄s ꝯſtituꝰ.exinde diuina dona hoībus mitteret.ſm illud. Eph. iiij. Aſcēdit ſuꝑ oēs celos vt adimpleret oīa.ſcz donis ſuis ſm glo. ¶ Ad rationes in oppoſitū. ¶ Ad primā rñdet negādo conſequentiā. Et ratio eſt.qz (vt habetur.iij.ſen.di.xxij.q.iij.ar.j.ad iiij.) lz per paſſionem chriſti oīa ipedimēta fuerūt a nobis amota.⁊ oīa bona data q̄tum ad meritū.qz ſcz ꝑ paſſionē xp̄s nobis meruit predicta.oportuit tñ vt ꝑ effectum in illa bona introduceremur quaſi in corporalem poſſeſſionem eorum que iam nobis meruerat. Bona autez glorie in tribus cōſiſtunt. Primo in diuina viſione que eſt beatitudo anime.et hoc per effectum contulit deſcēdēdo ad inferos. Scd̄z eſt gloria corꝑis.et hoc ichoauit in ſua reſurrectiōe. Tertiū eſt locꝰ ꝯgruus ⁊ hoc ꝯ̄ſtitit in ſua aſcēſione. In baptiſmo aūt celi apti ſunt in ſignuz q̄ ꝑ baptiſmū quē tunc inchoabat in quo eiꝰ paſſio operatur plenarie.celi aditꝰ pateret nobis. ¶ Ad ſcd̄am rñdet negādo ꝯſequentiā. Et ratio eſt. qz lz aſcenſio xp̄i nō ſit cauſa noſtre ſalutis ꝑ moduz meriti.fuit inde per modū efficiētie inq̄tū humanitas ſm quā aſcendit eſt quodāmodo inſtrumentū diuinitatis.et operatur in virtute eiꝰ.

AD tertiam queſtionez ſic ꝓcedit. Et videtur q̄ nō cōueniat xp̄o ſedere ad dexterā p̄ris ¶ Primo ſic (arguit.iij.pte.q.lviij.ar.j.) Dextera et ſiniſtra ſunt differentie poſitionum corporalium.

ſed nihil corꝑale ꝯuenit deo. qꝛ
deus ſpūs eſt Johānis.iiij.ergo
videt ꝙ xp̄o non ꝯueniat ſedere
a dexteraꝫ patris. ¶ Scd̄o ſic.ſi
q̇s ſedet ad dexterā alicuiꝰ. ille
ſedet ad ſiniſtraꝫ eiꝰ.ſi ergo xp̄s
ſedeat ad dexterā patris. ſequi
tur ꝙ pater ſedeat ad ſiniſtrā fi-
lij.qđ eſt inconueniēs. ¶ Tertio
ſic.(inq̇rit vbi.ṡ.ar.ij.)vel ꝯue-
nit xp̄o ſedere ad dexterā patris
ſm qđ deus vel ſm qđ homo. ſꝫ
nec ſic.nec ſic.ergo ⁊c.aſſumptū
ꝓbat ꝙ nō ſm qđ deꝰ. qꝛ xp̄s ſm
qđ deus đꝛ dextera dei. patris ſꝫ
nō videt idem eſſe dextera alicu
ius ⁊ ille q̇ ſedet ad dexterā eiꝰ.
ergo xp̄s ſm qđ deꝰ non ſedet ad
dexterā patris.Qđ aūt etiam nō
ſm qđ homo ꝓbatur ſic.Dicit da
maſ.Dexterā patris dicimꝰ glo-
riam ⁊ honorē diuinitatis.ſꝫ ho
nor ⁊ gloria diuinitatis nō cōue
nit xp̄o ſm qđ homo. ergo videt
ꝙ xp̄o ſm ꝙ homo non ꝯueniat
ſedere ad dexteraꝫ patris. ¶ In
oppoſitū eſt euāgeliū p̄ñs. ¶ Rñ
deo dicendū.ꝙ xp̄o ꝯuenit ſede-
re ad dexterā patris. vt đꝛ i ſym
bolo. Pꝫ cōcluſio ad Heb.j.vbi
đꝛ de xp̄o.Sedet ad dexterā ma
ieſtatis in excelſis. Pro qua con
cluſione notandū. Primo ꝙ (vt
habet .iij.ſen.di.xxij.q.iij.ar.iij.
q.ij.) dextera eſt pars nobilior
corporis.vnde qui alteri ad dex
teraꝫ ſedet nobiliſſimo modo ei
cōiungit.Modus aūt ſm quem
aliquis patri cōiungitur.vel eſt
nobiliſſimus ſimpliciter.⁊ ſic eſt

eſſe equalem ſibi.⁊ hoc conuen
chriſto ſcd̄m diuinam naturam.
Vel eſt nobiliſſimus q̄tum poſ
ſibile eſt creature.⁊ hoc eſt con
iungi ei in vnione ꝑſone filij eiꝰ.
⁊ ſic ꝯuenit ſedere ad dexteram
xp̄o ſm humanam naturā. Si
gnat enim ſeſſio firmitateꝫ il
coniunctionis. et ita in glo. ad
Roma.viij.exponit de xp̄o. vbi
đꝛ.Qui eſt ad dexterā dei.ſ. pa
tris.i.equalis patri.vel in potio
ribꝰ bonis p̄ris vbi dextera pa
tris eſt.vel equalitas patris v
potioritas bonorū patris. ¶ Ad
rationes in oppoſitū. ¶ Ad p
mam rñdetur negādo ꝯñam.
ratio eſt.qꝛ ibi dextera nō ꝓ
đꝛ ſꝫ methaphorice. Vñ dama
dicit.iij.lib. Non localē dext
patris dicimꝰ.ſꝫ p dexterā p
dicimꝰ gl'iaꝫ ⁊ honorē diuini
¶ Ad ſcd̄am rñdet. ꝙ ratio
ꝓcedit ſm ꝙ ſedere ad dexte
intelligitur corꝑaliter. Vñ au
dicit in quodaꝫ ſermone de ſ
bolo. Si carnaliter accipim
xp̄s ſedet ad dexterā patris.
erit ad ſiniſtram ibi aūt. id eſt
eterna beatitudine ois dext
eſt.qꝛ ibi nulla eſt miſeria. ¶
tertiā reſpondet. ꝙ xp̄o cōue
ſedere ad dexteram patris. ⁊
qđ deꝰ. ⁊ ſm qđ homo. alio ⁊ a
modo. Pro quo notandū ꝙ
dextere tria intelligi poſſūt.
modo ſm damaſ. gloria diuin
tatis. Alio modo ſm auguſtin
beatitudo patris. Tertio ſm
dem iudiciaria poteſtas. Sed

re ad dexterã patris nihil aliud eſt. ꝙ ſimul cũ patre habere glo- riã diuinitatis. ⁊ beatitudinẽ et iudiciariã poteſtatez. ſed hoc in commutabiliter cõuenit chriſto ſm quod deus. Unde manifeſtũ eſt ꝙ chriſtus ſm qđ deus ſedet ad dexteram dei patris. ita tñ ꝙ hec prepoſitio ad que tranſitiua eſt ſolam diuiſionem perſonalẽ importet ⁊ originis ordinem nõ autem gradum nature vel digni tatis. qui nullus eſt in diuinis ꝑ ſonis. Et ita ſm primam expoſi tionẽ q̃ eſt. ꝙ dextera patris di- catur equalitas eius. chriſto ſm quod deus eſt cõuenit ſedere ad dexteram patris. Et ad rationẽ in oppoſitum reſpondetur. ꝙ nõ eſt inconueniens ꝙ filius dicat dextera ⁊ ſedere ad dexterã ſm diuerſas ſimilitudines. q: meta phorice vtrũq; dr. Dextera enim dr. ſcz ꝙ per ipſum pater opera tur. ſed ſedere ad dexterã ratio- ne predicta. ꝙ autem etiam ſm qđ homo chriſto ꝯueniat ſedere ad dexteram patris. ptz ſm ſecũ dam expoſitionẽ ſuperius dictã que eſt ſedere in potioribus bo- nis patris. Ptz q: chriſtꝰ ſm qđ homo ſedet ad dexteram patris in bonis paternis potioribꝰ pre ceteris in maiori beatitudine et habẽs iudiciariam poteſtatem. ❡ Ad rationez in ꝯtrariũ rñdet ꝙ nõ ꝓcedit. q: nõ conuenit xp̃o ſm qđ homo ſm primam expoſi tionez que eſt eſſe equalẽ patri. ſz bene ſcđo modo. vt dictũ eſt.

Ominica ĩfra octauas eſt euãgeliũ. In illo tẽpo- re dixit ieſus diſcipulꝭ ſuis Cum venerit paraclitꝰ ⁊c. Joh. xv. Circa qđ poſſunt diſputari ſequẽtes que ſtiones. ❡ Prima vtruz ſpũſſan- ctus ꝓcedat a p̃re ⁊ filio. ❡ Se- cũda vtrũ ſpũſſanctꝰ ſufficiẽter perhibuit teſtimoniũ de xp̃o.

D primã queſtionẽ ſic ꝓceditur. Et videtur ꝙ ſpi ritusſanctꝰ nõ ꝓcedit a filio ſz a patre ſolo ❡ Primo ſic. ex p̄ſenti euã gelio ſm dionyſiuz. Nihil eſt au dendum dicere de ſubſtãtiali di uinitate preter ea que diuinitus nobis ex ſacris eloquijs ſunt ex preſſa. ſz in ſcriptura ſacra nõ ex primit ꝙ ſpũſſanctꝰ ꝓcedat a fi- lio. ſz ſoluz. ꝙ ꝓcedat a patre. vt ptz in euangelio preſenti. Joh. xv. vbi dr. Spiritum veritatis q̃ a patre ꝓcedit ergo ſpiritusſan- ctus non procedit a filio. ❡ Se- cundo ſic (vt arguit. j. ſen. diſti. xj. ar. j.) Dicit dionyſius. Pater quidem eſt fontana deitatis fi- lius et ſpiritusſanctus deigene deitatis. ſcilz ſi ita oporter dice re. pullulatiões ſunt diuerſe na-